

Man må spørge sig selv, hvad det er for et grundlag, denne vejlederbrigade skal have for sin vejledning. Nu vender jeg igen tilbage til det her med samfundets interesser, arbejdsmarkedsinteresser, for det er nemlig sådan, at i forslaget ligestilles den enkelte unges interesser med de såkaldte samfundsmæssige interesser eller arbejdsmarkedsinteresser. Og det betyder jo, at en vejleder ikke alene skal tage udgangspunkt i, hvad den enkelte elev ønsker og har lyst til og evner for, men også skal tage hensyn til, hvad samfundet har behov for.

For mig at se kan det give nogle temmelig groteske vejledningssituationer, hvor en vejleder har fundet ud af, at der er arbejdsløshed på et bestemt område, som i øvrigt er fuldstændig i modstrid med, hvad eleven faktisk ønsker, men måske har evner for. Det er u hensigtsmæssigt.

Igen må man så også sætte spørgsmålstejn ved, om det danner grundlag for det, Venstre kalder »frit valg for den enkelte«, for der er vel ikke så meget frit valg for den enkelte, hvis vejledningen af den enkelte i virkeligheden går ud på at få kanaliseret den enkelte over i bestemte uddannelser eller ind i bestemte erhvervsretninger.

Jeg synes, det er tåbeligt at sidestille erhvervslivets umiddelbare og kortsigtede interesser og arbejdskraftmangel med det enkelte menneskes grundlæggende interesser. Alle burde vide, at samfundet udvikler sig så hurtigt og så komplekst, at det på mange områder ikke giver mening at bruge de kortsigtede interesser som pejlemærke for et helt livs virke.

Der er samfundsområder, hvor vi kan forudsæ problemer, f.eks. når det gælder lærermangel. Det kan sådan set konstateres allerede nu visse steder. Men hvordan løser vi det samfundsmæssige problem?

For det første kan man nok konstatere, at problemet i hvert fald ikke ville have været så stort, hvis den borgerlige Schlüterregering netop ikke førte politik ud fra kortsigtede arbejdskraftinteresser og dermed lukkede en stribe lærerseminarer.

For det andet må det handle om at gøre arbejdet så attraktivt, at unge søger til det, og den almindelige hetz mod lærere og forringelse af deres arbejdsforhold i øvrigt, som de borgerlige partier stod i spidsen for på landsplan og lokalt, går stik i den modsatte retning.

Så man kan vel alt i alt sige, at vi ikke tror på regeringens modeller. Det er vel ikke overraskende. På visse områder finder vi dem direkte

skadelige for den enkelte elev i det her tilfælde og for samfundet.

Enhedslisten er omvendt meget, meget glad for initiativet om en ny vejlederuddannelse. Den er sådan set tiltrængt. De har haft den i Sverige i mange år, og jeg tror også, vi kan få gavn af den her.

Men vi er så desuden bekymrede for, om regeringens lovforslag hænger sammen økonomisk. Er der penge nok til de ting, man vil lave? Er der penge nok til faktisk at give vejledningen det løft, vi alle sammen ønsker?

Jeg tror ikke på, at forslaget kan gennemføres uden ekstra udgifter, og hvor skal de penge komme fra? Det har vi endnu ikke diskuteret. Det håber jeg ministeren vil komme ind på. Men jeg skal meddele, at Enhedslisten hverken kan støtte lovforslagene eller det socialdemokratiske beslutningsforslag.

Kl. 13.10

Bodil Kornbek (KRF):

Overordnet set støtter vi i Kristeligt Folkeparti regeringens initiativ til en reform af uddannelses- og erhvervsvejledningen her i Danmark. Vi har flere gange haft fokus på det område selv og opfordret til, at nu måtte vi se på det område. Så en reform er tiltrængt og nødvendig, hvis vi skal have flere unge i gang med en uddannelse, begrænset frafaldet samt sikre kvalitet og fagligt engagement i vejledningsforløbene.

Vi er fuldt ud enige i, at der mangler sammenhæng mellem de mange vejledningsordninger fra grundskolen over ungdomsuddannelserne og til de videregående uddannelser, og derfor støtter vi etableringen af en ny fælles vejlederuddannelse som erstatning for de mange forskellige uddannelser, der eksisterer p.t. Men for os er det også centralt, at vejlederuddannelsen bliver et krav, man stiller til dem, der fremover skal ansættes i vejledningen, så vi dermed kan sikre kvaliteten i den enkelte vejledning rundt omkring i landet.

Vi er i Kristeligt Folkeparti ligeledes meget positive over for forslaget om at oprette en national virtuel vejledningsportal. Heri ligger – afhængig af udformningen naturligvis – mange muligheder for fleksibel og øget selvbetjening af elever og studerende.

Så er vi også enige i, at vejledning af unge med særlige vejledningsbehov fortsat skal prioriteres meget højt, at der virkelig skal være fokus på dette område. Men når det er sagt, så er det altså også vigtigt at fastholde, at bredden i